

บทที่ 3

วิธีวิทยาการวิจัย (Research Methodology)

การศึกษาและวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ดังนั้นการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลจึงกำหนดวิธีวิทยาการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วย การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) การมีส่วนร่วมออกแบบร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) และการรับฟังความคิดเห็น (Hearing) โดยมีรายละเอียดของวิธีวิทยาการวิจัยแต่ละวิธีดังนี้

1. การวิจัยเอกสาร (Documentary Research)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสารซึ่งการวิจัยนี้กำหนดประเภทเอกสารและประเด็นที่ต้องการใช้ในการวิเคราะห์ คือ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการขยะและน้ำเสียทั้งของต่างประเทศและของไทย เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องที่เป็นหลักการและแนวคิดด้านสิ่งแวดล้อม รายงานวิจัย ตำรา และบทความทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศ โดยข้อมูลเอกสารที่ได้มานำมาใช้ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยกำหนดหัวข้อของข้อมูลเอกสารที่เก็บรวบรวมประกอบด้วย

1.1 หลักการและแนวคิดด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

- 1) ทฤษฎีสีทธิในสิ่งแวดล้อม
- 2) แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 3) หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 4) หลักการกระจายอำนาจ
- 5) หลักการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 6) หลักการป้องกันล่วงหน้า
- 7) หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

1.2 กฎหมายต่างประเทศ

ประเทศที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์หาแนวทางการจัดการขยะและน้ำเสีย เป็นประเทศที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อมน้อยมากและเป็นประเทศที่ได้รับความนิยมในเชิงการท่องเที่ยวรวมทั้งเป็นประเทศที่มีลักษณะเป็นเกาะที่ได้ชื่อว่ามีการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านขยะและน้ำเสียที่น่าจะเป็นตัวอย่างของแนวทางการจัดการขยะและน้ำเสียของพื้นที่ศึกษานี้คือที่เป็นพื้นที่การท่องเที่ยวทางทะเล

ประเทศญี่ปุ่น มีกฎหมาย คือ

1) Waste Management and Public Cleansing Act, 1970 พ.ศ. 2513 (Act No. 137 of พ.ศ. 2513)

2) The Basic Law for Environmental Control, 1967 พ.ศ. 2510

3) Water Pollution Control Law, 1970 พ.ศ. 2513

สาธารณรัฐสิงคโปร์ คือ

1) Environmental Protection and Management Act 1999, พ.ศ. 2542 (Chapter 94A) และ Environmental Public Health Act, พ.ศ. 2530 (Chapter 95)

2) Sewerage and Drainage Act, 1999 พ.ศ. 2542 (Chapter 294)

1.3 กฎหมายไทย

กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและน้ำเสียที่มีการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

2) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

3) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

4) พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

5) พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

6) พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551

7) พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 5 ฉบับ

(1) พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

(2) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

(3) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

(4) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

(5) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

2. การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึกด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล ผู้มีหน้าที่ดูแลสิ่งแวดล้อมทางทะเล และเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางทะเลในพื้นที่ศึกษา โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามประเด็นสัมภาษณ์ที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้าและดำเนินการสัมภาษณ์โดยตรงระหว่างผู้วิจัยกับประชากรสัมภาษณ์

2.1 ประชากรสัมภาษณ์

ในการวิจัยนี้ มีประชากรสัมภาษณ์ จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

- 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- 2) ผู้มีหน้าที่ดูแลสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- 3) เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 4) ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางทะเล
- 5) เจ้าหน้าที่การท่องเที่ยวทางทะเล

2.2 ประเด็นสัมภาษณ์

ประเด็นสัมภาษณ์จะเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขและป้องกันปัญหากับบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการซึ่งในช่วงการสัมภาษณ์ อาจเพิ่มเติมประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องและผู้วิจัยเห็นถึงความเกี่ยวข้องที่จะเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่จะนำคำตอบที่ได้มาใช้ในการจัดทำเป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นว่าด้วยการจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล

ประเด็นสัมภาษณ์ คือ

- 1) สภาพการณ์ของปัญหาขยะและน้ำเสียของพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเลและผลกระทบที่เกิดขึ้น
- 2) ความคิดเห็นต่อการจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยว
- 3) มาตรการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะและน้ำเสียของผู้ประกอบการ กับ ชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว
- 4) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะและน้ำเสีย
- 5) ปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะและน้ำเสีย

6) ความจำเป็นที่จะต้องมีกฎหมายระดับท้องถิ่นในการจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล

7) โครงสร้างของข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อจัดการขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล

3. การมีส่วนร่วมออกแบบ – ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-design)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งวิธีการจัดทำกฎหมายเพื่อให้เป็นกฎหมายที่ดีที่สามารถรองรับกับปัญหาขยะและน้ำเสียนั้น การวิจัยได้กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง (Stakeholders) กับการท่องเที่ยวทางทะเลและการได้รับผลกระทบจากปัญหาขยะและน้ำเสียได้มีส่วนร่วมในการออกแบบกฎหมายท้องถิ่นตามกระบวนการมีส่วนร่วมที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เปิดโอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมแสดงความต้องการที่จะให้มีอยู่ในกฎหมายที่จะจัดทำเป็นต้นแบบ (Model Local Regulation) จากผลของการวิจัยนี้

วิธีการนี้เป็นวิธีหนึ่งที่มีการนำไปใช้เป็นวิธีวิทยาการวิจัยที่มุ่งต่อการจัดทำเป็นต้นแบบหรือรูปแบบ (Model) จากการวิจัย ซึ่งนำเอาแนวคิดการวิจัยจาก ศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ (2558, หน้า 79) ที่กล่าวว่า การวิจัยหรือดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยที่ผู้วิจัยมีหน้าที่ในการนำเอาคำตอบจากการใช้วิธีวิทยาการวิจัยไปวิเคราะห์ตามหลักวิชาการ และวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการวิจัยด้วยวิธีการอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้สำหรับการจัดทำกฎหมายให้เป็นกฎหมายที่เหมาะสมต่อการบังคับใช้ ทั้งนี้ เพราะกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ส่วนใหญ่ยังมีข้อจำกัดในการบังคับใช้และการปฏิบัติตาม เพราะกฎหมายมักมุ่งเน้นไปที่การบังคับและมีกำหนดโทษที่จะทำให้มีการยอมทำตามเพราะกลัวการถูกลงโทษจึงส่งผลให้มีการพยายามหลีกเลี่ยงกฎหมาย ดังนั้นกฎหมายที่ดีจึงควรที่จะคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถบังคับใช้ได้จริง ด้วยเหตุนี้ การจัดทำประมวลข้อบัญญัติต้นแบบของการวิจัยฉบับนี้จึงนำเอาวิธีการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ (Participatory Design, Co-Design) มาใช้ในการวิจัยเพื่อการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการดังนี้

3.1 การกำหนดกลุ่มประชากรที่เกี่ยวข้อง

ประชากรผู้มีส่วนได้เสียแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเฉพาะ และกลุ่มผสม ดังนั้นประชากรในแต่ละกลุ่มจึงประกอบไปด้วย

ประชากรกลุ่มเฉพาะมี 4 กลุ่ม คือ

กลุ่ม 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล

กลุ่ม 2 ผู้มีหน้าที่ดูแลสิ่งแวดล้อมทางทะเล

กลุ่ม 3 เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่ม 4 ผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางทะเลและผู้แทนชุมชน

กลุ่มประชากรเฉพาะแต่ละกลุ่มทั้ง 4 กลุ่ม จะร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและความต้องการที่จะให้มีข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ตามประสบการณ์ที่มีอยู่ซึ่งจะคล้ายคลึงกัน ดังนั้นต้นแบบที่จะได้จึงมาจากผู้มีส่วนได้เสียทั้ง 4 กลุ่มเฉพาะซึ่งอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้

ประชากรกลุ่มผสม มี 4 กลุ่ม

กลุ่มประชากรผสมมี 4 กลุ่ม เป็นการแยกกลุ่มประชากรเฉพาะแต่ละกลุ่มมารวมกันเป็นกลุ่มผสม ดังนั้นกลุ่มผสมจึงมีผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมทางทะเล ผู้มีหน้าที่ดูแลสิ่งแวดล้อมทางทะเล เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการท่องเที่ยวทางทะเลและชุมชน โดยมีหลักการและเหตุผลของการมีกลุ่มผสม คือการให้ผู้มีส่วนได้เสียที่มีประสบการณ์แตกต่างกันมาร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นของแต่ละฝ่าย ซึ่งอาจมีความเห็นที่สอดคล้องกันหรือแตกต่างกันก็ได้ โดยแต่ละกลุ่มจะต้องมีข้อสรุปของกลุ่ม

3.2 ขั้นตอนในการดำเนินการ มีดังนี้

ผู้วิจัยเตรียมความพร้อม ด้วยการกำหนดประชากรผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่น และมีหนังสือเชิญประชากรให้เข้ามีส่วนร่วมออกแบบสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการออกแบบประกอบด้วย กระดาษสำหรับเขียนคำตอบเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมกลุ่มทุกกลุ่ม ปากกาสำหรับเขียนคำตอบ

การดำเนินการแบ่งเป็น 2 ช่วง คือช่วงเช้า เป็นการมีส่วนร่วมออกแบบของกลุ่มประชากรเฉพาะ 4 กลุ่ม ช่วงบ่าย เป็นกลุ่มประชากรผสม 4 กลุ่ม ทั้ง 2 ช่วงแม้กลุ่มประชากรจะแตกต่างกันแต่ก็ใช้ประเด็นหรือหัวข้อที่จะให้ออกแบบเดียวกัน การดำเนินการทั้ง 2 ช่วงเวลาดังกล่าวจะมีการเลือกประธานกลุ่ม เพื่อทำหน้าที่นำเสนอคำตอบของกลุ่มตนต่อที่ประชุม โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการกำหนดประเด็นที่เป็นหัวข้อสำหรับให้กลุ่มประชากรที่กำหนดไว้ร่วมออกแบบตามหัวข้อที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 2 ให้แต่ละกลุ่มเฉพาะ 4 กลุ่มในชุดแรก แยกกันดำเนินการร่วมออกแบบด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปรายร่วมกัน พร้อมหาข้อยุติของคำถามคำตอบของกลุ่มในแต่ละประเด็นที่กำหนดไว้โดยมีผู้วิจัยอยู่ประจำแต่ละกลุ่ม ที่น่าจะอำนวยความสะดวกในการจดเนื้อความที่ได้จากการออกแบบของแต่ละกลุ่ม เป็นคำตอบจากการตกลงร่วมกันภายในกลุ่มนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 3 ให้ผู้แทนแต่ละกลุ่มประชากรเฉพาะ นำเสนอรูปแบบที่จัดทำขึ้นมาแล้วต่อที่ประชุมเพื่อรับฟังและรับรู้รูปแบบของกลุ่มตน

การดำเนินการขั้นตอนที่ 1 - 3 จะใช้เวลาในการดำเนินการประมาณ 2 ชั่วโมง ซึ่งโดยปกติจะเป็นช่วงเวลาเช้า

ขั้นตอนที่ 4 จัดกลุ่มประชากรใหม่อีกครั้งเป็นกลุ่มประชากรผสมที่มาจากตัวแทนของประชากรกลุ่มเฉพาะมารวมเป็นกลุ่มใหม่ ได้ 4 กลุ่ม และดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 1 - 3

ขั้นตอนนี้จะใช้เวลาเท่ากับขั้นตอนที่ 1 - 3 คือประมาณ 2 ชั่วโมง ดังนั้น การดำเนินการจึงเป็นช่วงบ่ายในวันเดียวกันเพื่อจะได้ความต่อเนื่องของความคิด เมื่อได้คำตอบของรูปแบบมาแล้วผู้แทนกลุ่มจะนำเสนอแบบที่ร่วมกันจัดทำโดยเสนอต่อที่ประชุมเช่นเดียวกับการดำเนินการในช่วงเช้า โดยคำตอบที่ได้จากกลุ่มประชากรชุดที่ 1 และชุดที่ 2 นี้ผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์เปรียบเทียบและเป็นข้อมูลสำหรับการจัดข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมตามวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพที่ประกอบด้วยการวิจัยเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการมีส่วนร่วมออกแบบ-ร่วมออกแบบ ทั้งหมดจะนำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ร่วมกันเพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลต่อไป

5. การจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเล

วิจัยฉบับนี้มีแนวคิดที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเลเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล โดยมุ่งที่จะ

กำหนดข้อบัญญัติรองเพื่อเป็นต้นแบบที่ยั่งยืน โดยมีรูปแบบการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ของเมืองท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งปัญหาการขาดเอกภาพในการดำเนินงานจัดทำภารกิจอันเป็นบริการสาธารณะเพื่อจัดการกับปัญหาขยะและน้ำเสียในพื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้จะมีที่มาจากกรณีที่มิถุนายนและหน่วยงานดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเป็นจำนวนมากแล้ว ปัญหาของการจัดการที่สำคัญอีกประการ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบที่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบมีแหล่งท่องเที่ยวหรือมีเขตพื้นที่รับผิดชอบประชิดติดกับแหล่งท่องเที่ยวไม่เคยมีแนวคิดที่จะจัดทำกฎหมายในระดับท้องถิ่นที่จะรองรับการดำเนินการกับปัญหาทั้งสองในลักษณะบูรณาการร่วมกันเพื่อผลในเชิงของการดูแลรักษาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีสภาพที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่จะเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวทั้งในระดับพื้นที่และระดับชาติ จึงนำไปสู่การวิเคราะห์หลักการ แนวคิดและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเล รวมถึงการวิจัยเพื่อการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อหาคำตอบในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยจัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ซึ่งมีโครงสร้างกฎหมายประกอบด้วยขอบเขตแห่งอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่กำกับดูแลมาตรการทางสังคม มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ และมาตรการเทคโนโลยีการจัดการ

จากสาระสำคัญของ โครงร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบว่าด้วยการจัดการขยะและน้ำเสียในท้องถิ่นที่เป็นเมืองท่องเที่ยวทางทะเลผู้วิจัยได้นำเอาข้อมูลจากเอกสารที่ทบทวนและวิเคราะห์รวมทั้งการเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำเป็นร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อนำไปสู่การจัดทำเป็นประเด็นสำหรับการมีส่วนร่วมออกแบบ- ร่วมออกแบบ (Co-Design) ของกลุ่มประชากรที่ได้กล่าวมาแล้ว และภายหลังเมื่อได้จัดทำ Co-Design แล้ว จึงนำเอาข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขร่างข้อบัญญัติต้นแบบอีกครั้งหนึ่ง จนกระทั่งได้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล

6. การรับฟังความคิดเห็น (Hearing)

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและวิจัยจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์และได้จัดทำข้อบัญญัติท้องถิ่นต้นแบบเพื่อการจัดการขยะและน้ำเสียเชิงบูรณาการในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลแล้ว เพื่อเป็นการยืนยันความครบถ้วนเหมาะสมของข้อบัญญัติต้นแบบดังกล่าว ผู้วิจัยจะได้นำคำตอบที่ได้จากการศึกษาและวิจัยไปนำเสนอในที่ประชุมสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นด้วยการวิพากษ์และแสดงความคิดเห็นต่อข้อบัญญัติต้นแบบ (Model Law) ดังกล่าวซึ่งผลของการรับฟังความคิดเห็นนี้

จะทำให้ได้ข้อวิพากษ์และข้อเสนอแนะที่การวิจัยจะได้นำไปสู่การพิจารณาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เป็นต้นแบบที่สามารถนำไปสู่การใช้บังคับให้เกิดการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านขยะและน้ำเสียในพื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเล

การวิจัยกำหนดกลุ่มประชากรผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวนประมาณ 30 คน และพื้นที่รับฟังความคิดเห็นจะดำเนินการที่พื้นที่ศึกษา